

LUNDEHUNDEN

Svenska Lundehundsällskapets medlemstidning

NR 3 – 2021

Redaktionens ord...

DETTA NUMMER AV LUNDEHUNDEN ÄR tyvärr försenad, normalt brukar nr 3 skickas ut omkring mitten av september. Men nu äntligen håller du den i din hand!

Läs om den härliga träffen i Gottåsa i slutet av augusti med utställning, middag och lundehundsrace förstås. Träff med utställning har klubben inte haft sen 2018. Året efter var det enbart en aktivitetshelg i Eskilstuna. Styrelsen hade planerat för en utställning och träff 2020, men det satte pandemin stopp för.

Men så äntligen lättade restriktionerna och medlemmarna fick träffas igen. Det var uppenbarligen ett upp-
dämt behov som behövde tillfredsställas när klubben nu kunde genomföra Lundehundsdagarna i Gottåsa med inte mindre än 42 hundar som gick i ringen.

Läs mer om träffen på sidorna 8-13. Vill du läsa kritikerna på alla utställningshundar så finns de på lundehund.se. Vid årsmötet i april fick klubben en ny ordförande – Maria Ringdahl, som presenteras i detta nummer.

Vi har också tips på två gamla, men intressanta böcker som beskriver lundehunden. Den ena kan man få tag i, men den andra boken finns bara på bibliotek. De är mycket läsvärda båda två.

Rally blev bara åtta år, hon blev hastigt väldigt sjuk och matte tvingades ta det fruktansvärda beslutet om att avsluta hennes liv. Läs den fina berättelsen om Rally. Vill du ha nåt för händer när det mörknar om kvällarna, ja då finns mönsterbeskrivningen till en virkad lunnefågel i tidningen. Mycket nöje!

Som alltid vill redaktionen gärna ha din berättelse om din hund. Det behöver inte vara någon lång text, men vi vill ha bild/er till. Det är berättelserna som gör tidningen!

Trevlig läsning önskar redaktionen

Svenska Lundehundsällskapet

Ordförande ordforande@lundehund.se
Maria Ringdahl, +46761452233

Vice ordförande viceordforande@lundehund.se
Olle Mårtensson, +46705938902

Sekreterare sekreterare@lundehund.se
Carina Jansson, +46708733936

Kassör kassor@lundehund.se
Susanne Gunnarsson, +46708223253

Ledamot ledamot1@lundehund.se
Ann-Christine Eriksson, +46730556917

Suppleanter ledamot2@lundehund.se
Claes Eklund, +46704122823

Suppleanter ledamot3@lundehund.se
Tove Schrödl, +46706374744

Valberedning
valberedning@lundehund.se
Cecilia Obitz, +46768085963 -sammankallande
Annika Ågren, +46703201754
Maria Hedström, +46705848729

Revisor revisor@lundehund.se
Ingegerd Jansson, +46709392164
Monika Ekman, +46707263331

Revisorsuppleant revisor@lundehund.se
Sofie Weibull, +46706806202
Lena Cederblad, +46707999588

Webmaster webmaster@lundehund.se
Ingegerd Jansson, +46709392164

Hemsida www.lundehund.se

Medlemsavgift för 2021
Svenska medlem 300kr, Utländsk medlem 325kr,
Famijemedlem 100kr
Se nedan för kontonummer Bankgiro/Bankbetalning

LUNDEHUNDEN

Redaktionen redaktion@lundehund.se
Annika Ågren, ansvarig utgivare

Cecilia Obitz
Maria Hedström
Claes Eklund
Olle Mårtensson
Göran Eklund, form och layout

Tryck Strands grafiska

ISSN 2000-012X

Manusstopp nr 1. 15 feb, nr 2. 15 maj, nr 3. 15 aug, nr 4. 15 nov.

Manusstopp för nästa nummer 15 nov. 2021

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i insänt material. Vi vill ha bilder i obeskuret skick och med hög upplösning. Ange fotografens namn liksom dennes tillstånd till publicering. Ange namn på hund/ar och ev. personer.

Annonspriser

Uppslag 1 800 kr
Helsida 1 000 kr
Halv sida 500 kr
Kvarts sida 250 kr
Medlemmar annonserar för halva priset
Annonser ska betalas i förväg till SLS:
Bankgiro 5207-1594
IBAN SE03 8000 0832 7969 3378 0956
Bic SWEDSESS
Swish 123 156 1703
Kom ihåg att ange ditt namn och vad betalningen avser så underlättar det.

Ur innehållet...

5 Digitalt möte med aktiva uppfödare

6 Jag tror att jag kan sköta ordförandeskapet bra!

8 Lundehundsdagarna i Gottåsa

11 En helt underbar dag i regnet!

12 Vandringspriser från SLS och Langenesjentas kennel

14 ... när hanen går i avel

15 Så här använder du norska databasen

15 Pusselbitar om hundars personlighet

16 Tips om intressanta böcker som beskriver norsk lundehund

17 Kartläggning av professionell tandvård

18 FARVÄL RALLY - min ögonsten

21 Lundehundsträff i Nyköping

22 Virkad lunnefågel

Omslagsbilden:
Hård fjät i lundehundsracet!
Foto: Jessica de Jong

Baksidesbilden:
Virkad lunnefågel till julklapp kanske?
Foto: Eva Larsson

Ordförandes ord...

NÄR DENNA SPALT SKRIVS har vi just genomfört vår efterlängtnade träff och utställning i Gottåsa. Den nya styrelsens första stora uppdrag, vilket genomfördes med bravur. Styrelsen med hjälp av andra frivilliga funktionärer hjälptes åt på alla olika plan och kände oss efteråt väldigt nöjda med vad vi åstadkommit. Allt gick som vi planerat, förutom regnet, men lite regn stoppade oss inte!

Först av allt vill jag tacka Olle och Susanne för lån av plats att hålla vår utställning på. Utan er hade det inte gått att genomföra. Jag vill också tacka domare Karin Sjöholm Östlund som ställde upp och fick äran att bedöma hela 46 anmälda lundehundar och gjorde det utmärkt, samt tog sig tid till varje hund. Vår som alltid eminenta ringsekreterare/inkallare Monika Ölen Krüger ställde upp även i år! Nu tar vi nya tag till 2022 och då bli det gränsträff i Morokulien tillsammans med NLK.

I denna tidning kan du läsa om våra vinnande hundar, sedan finns det en digital bilaga där ni kan läsa om varje hunds kritik.

Sedan nya styrelsen valdes har vi hunnit med att bilda en avelskommitté och där har vi haft möten och dessutom haft ett uppfödarmöte. Vi vill jobba för flera lundehundar och värna om våra gamla som nya uppfödare och finnas till hjälp när det behövs. Vi har dessutom skickat ut en förfrågan till er medlemmar vad ni är nöjda/missnöjda med klubben, där vi fick mycket bra feedback att ta till oss.

Vi har även påbörjat vår revidering av RAS som ska göras detta år, där vi fortfarande vill ha mer feedback av er medlemmar och uppfödares åsikter om vad som till exempel behöver ändras, läggas till eller tas bort.

Nu går vi in i hösten och hoppas att pandemin släpper taget om oss. I år blir det ingen Stockholms hundmessa då den är inställd, men vi hoppas vi kanske kan träffas runt om i landet på eget initiativ till lundehundsträffar.

När samhället börjar öppnas upp mer och vi går tillbaka till våra arbeten hoppas jag hundarna slipper fara illa när matte/husse inte finns hemma lika ofta som innan. Tänk på att träna ensamhetsträning korta stunder i början!

Vi lever fortfarande i en pandemi så det gäller fortsatt att träffas säkert och hålla avstånd till varandra.

Ha nu en underbar höst med era fantastiska lundehundar. Följ oss gärna mer på hemsidan och facebook!

Maria Ringdahl, ordförande

STÖD FONDEN FÖR FRISKA LUNDEHUNDAR

Syftet med fonden är främst att bistå med medel till forskning till förmån för lundehunden.

Det kan gälla IL, pseudopelade eller inom något annat område.

Även enskilda medlemmar kan söka bidrag ur fonden för en obduktion när hunden hastigt dött utan klar diagnos.

Ansök hos ordforande@lundehund.se.
Fonden tar tacksamt emot penninggåvor, stora som små!

Bankgiro 5207-1594
Swish 123 156 17 03
Märk inbetalningen med
»Fonden« och ditt namn.

Eventuellt överskott vid lotterier, försäljning av kaffe vid klubbens träffar etc går till fonden.

Du som uppfödare eller avelshundsägare kan också bidra genom att skänka en summa per valp. Eller skänk en slant till minne av avliden hundkamrat.

Meddela vart Dina valpar hamnar på www.lundehund.se

Använd blanketten *Reg valpköpare* som du hittar under *Uppfödarfilen*

NYA MEDLEMMAR

som hälsas hjärtligt välkomna till SLS

Jobs Fredrik Wallenburg, Tyskland

Peter Wittzell, Södertälje

Anne Kvibäck, Växjö

Anita Sundgren, Vikingstad

Digitalt möte med aktiva uppfödare

Avelskommitten bjöd in uppfödare som är aktiva och står med på SLS hemsida till ett digitalt möte 4 juli. Vi var elva personer som deltog, varav sex av deltagarna var medlemmar från avelskommittén.

Text: Tove Schrödl, avelskommittén

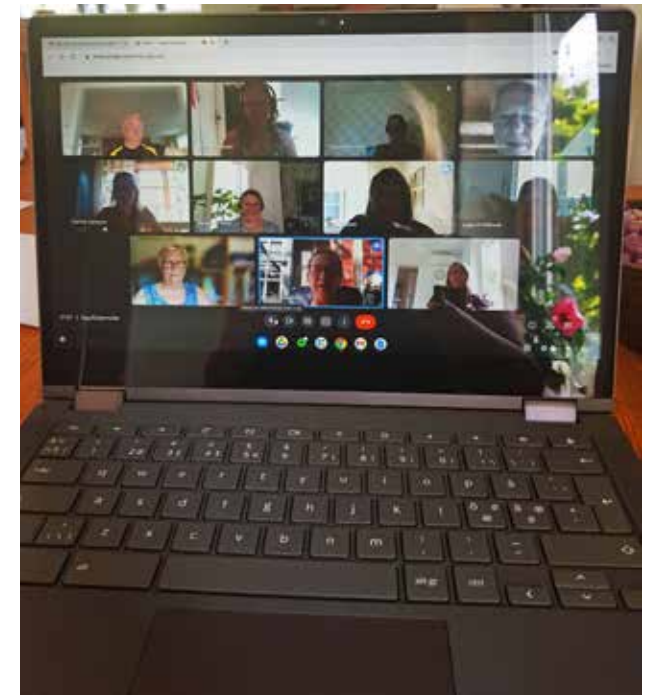
Efter en kort presentationsrunda, gick Maria Ringdahl igenom inventeringen, vi pratade lite om ljudkänsliga hundar och hur många som svarat på enkäten.

Sedan pratade vi om RAS, som ska revideras. Vi pratade om att skriva lite i RAS kring giardia. Vi kommer att göra de ändringar som behövs och skickar sedan ut RAS till våra medlemmar, där de kan läsa och sedan komma med respons innan det till slut skickas till SKK.

Det var lite av varje som diskuterades på mötet, giardia, herpes-vaccination, valppriset, att det behövs fler hundar i avel, både hanar och tikar.

Vi i avelskommittén ska skriva ihop informationsmaterial som man som uppfödare kan använda till sina valpköpare. Information om foder, vaccinationer, social träning, vikten av att låta sin hund gå i avel mm. Detta kommer vi att presentera på nästa uppfödarmöte.

Vi tänker ha ett uppfödarmöte/medlemsmöte till i år och då bjuda in alla som är intresserade av avelsfrågor. Alla medlemmar är välkomna även om de precis börjat med uppfödning eller inte har någon uppfödning alls, men framför allt önskar vi att många medlemmar som har hanhundar också vill vara med på mötet.

Här syns några av deltagarna på uppfödarmötet

LUNDEHUNDEN BEHÖVER DIG...

...som har något att berätta om lundehunden – roligt, intressant, tankvärt, tips, erfarenheter etc. – redaktionen väntar på ditt bidrag! Skriv ner, ta en bild och skicka till redaktion@lundehund.se

MIA, NY ORDFÖRANDE FÖR SLS:

Jag tror att jag kan sköta ordförandeskapet bra!

Maria Ringdahl, 29 år, valdes vid årsmötet i slutet av april till ny ordförande för Svenska Lundehundsällskapet. En förtroendepost som hon nalkades med lika delar lätt bävan och förväntan.

Min företrädare Cecilia har ju suttit i femton år på posten, det känns att det är en stor roll att fylla efter henne. Jag blev väldigt nervös precis efter valet för då var det ju oåterkalleligt! Men jag tror att jag kan sköta det hela bra, säger Mia som hon kallas.

Text och foto: Annika Ågren

Hon har inte särskilt mycket föreningsvana eller styrelsevana, men hon vet vad hon vill och har flera punkter på sin att-göra-lista för klubben. Hon vill jobba för att få veta vad medlemmar vill med klubben, hon vill ha regelbundna uppfödarmöten, få ihop ledamöter till avelskommittén och utbilda sig själv och de övriga i styrelsen i föreningsteknik.

Mia har varit vice ordförande i SLS några år och förutom henne har Olle Mårtensson och Mimmi Eriksson varit med i styrelsen ett tag. Susanne Gunnarsson, Claes Eklund och Tove Schrödl är däremot nykomlingar.

Men vi hjälps åt bra i styrelsen, konstaterar Mia.

Hundintresserad har Mia alltid varit, som tonåring var hon hundvakt på somrarna, senare har hon varit jourhem för omplaceringshundar och det var lärorikt konstaterar hon. Sedan fick hon sin första egna hund, samojeden Whoppi.

Floke var hennes första lundehund, han bor numera hos hennes föräldrar och hemma hos sig har hon tikarna Solvi, Freydis och Astrid. Dessutom finns samojederna Whoppi och Sigrid.

Jag hittade lundehund när jag letade efter en mindre hundras i grupp 5 (spetsar och urhundar), berättar Mia. Jag blev förtjust över att det var en sån udda ras. På en utställning pratade jag med uppfödaren Monika Ölen Krüger om rasen.

På den utställningen i Huskvarna ställde Mia samojeden Whoppi, som blev uttagen till gruppfinalen och där tävlade hon mot lundehunden Ramn, vars ägare är Olle Mårtensson!

Vi kände ju inte alls varandra då. Whoppi vann den gruppfinalen och blev sen BIS dessutom, skrattar Mia.

Mia som var inställd på att skaffa en tik, hälsade på hos kennel Fågleboda och där fanns valpen Floke och hon föll direkt. Dessvärre visade han sig var krypt, så det blev ingen avel. Men tikarna Cicci och Solvi kom i stället. Cicci var en fodertik och Solvi en omplacering.

Mia Ringdahl med en något motvillig Astrid i famnen.

Förre ordföranden för SLS Cecilia Obitz överlämnar en tavla till nyvalde ordföranden Mia Ringdahl. Tavlans är skänkt av Norsk Lundehund Klubb och den ska förvaras för klubbens räkning hos ordföranden.

Flokeheims kennel kom till för tre år sen och tre valpkullar har sen dess fötts. Mammor har varit Solvi och numera avlidna Cicci. Första kullen med två hanhundar var Ciccis som såldes. Andra kullen var Solvis och innehöll bara en tik – Freydis – som Mia behöll. I den andra kullen var det två hanar och en tik. Hanarna såldes, men tiken Astrid visade sig ha en ektopisk uretar (urinledaren är felplacerad) så hon fick stanna kvar och blev opererad.

Som tur är, är Mias man Alexander minst lika hundintresserad som hon själv. Han har vuxit upp med diverse olika raser. Nu bor de tillsammans med sina

fem hundar på en liten gård i Rockneby, några mil norr om Kalmar, men planen är att om några år ta över Mias föräldragård i Nybro. Då blir Mia femte generationen att driva gården vidare. Mia är utbildad arkeolog, men sådana jobb är det ont om så därför vill hon satsa på sitt djurintresse och ett mål är att öppna en djuraffär.

Vi är inbitna hundälskare och våra fem hundar är vår största prioritet, säger nyvalde ordföranden Mia.

Lundehundsdagarna i Gottåsa

Det blev en fantastisk utställningshelg 28-29 augusti trots en hel del fuktighet i luften.

BIR blev Eriksros »Tuffa Viktor« och BIM blev Kung Sunes »Kerstin«.

Flokeheims »Rollo« vann lundehundsracet och tasspriset gick till Vorkosmias »Truls«.

Text: Olle Mårtensson och Claes Eklund. Foto: Jessica de Jong, Carina Jansson, Claes Eklund, Maria Hedström och Olle Mårtensson

Efter minst ett halvårs planering var det äntligen dags med utställning i Gottåsa. Veckan före utställningen var hemskt regnig och kall. Prognosen för helgen var misserabel och SMHI lovade inte bättre väder förrän dagen efter utställningen.

De första deltagarna kom redan på tisdagen före helgen. Då var den mesta grovplaneringen klar med skyltar för husbilar och husvagnar. Strömkablar och strömfördelarboxar var utplacerade. På torsdagen »ramlade« de flesta i styrelsen in och så fick vi upp alla tälten. Utställningsringen lades på plats på Olles hundträningsplan. Loppisgrejer, program och övrig försäljning och information förbereddes liksom vaccinationskontrollen av hundarna.

Ingrid och Ulf, några kompisar till Olle och Susanne, ordnade med allt i »Café Mangelboa« och fredag kväll var det samkväm där, vilket verkligen uppskattades. Många nya kontakter knöts under kvällen mellan personer både inom Sverige och från utlandet. Vi hade

Deltagarna hälsades välkomna till träffen och utställningen med vajande flaggor och blommor.

Deltagarna börjar så smått anlända till träffen på Gottåsa

Dags att sätta upp tältet för domaren och ringsekreterarna vid ringen.

deltagare från Tyskland och Holland. Vi bröt upp vid cirka 22.30 och alla var förväntansfulla inför morgondagen, den stora dagen vi alla så länge väntat på!

Så kom då äntligen utställningsdagen. Domare var Karin Sjöholm Östlund och ringsekreterare Monika Ölen och Jessika Andersson Hanemyr.

BIR blev Eriksro Tuffa Viktor och BIM Kung Sunes Kerstin och det fantastiska var att Viktor blev BIR för andra gången i rad med bedömning av olika domare. Den hunden måste vara »something special«!

Karin var mycket noggrann, hon detaljstuderade hundarnas labbar och tog verkligen tid på sig när det var dags för Tasspriset. Hundarna fick komma upp på bordet flera gånger, både ensamma och tillsammans för bedömning innan hon bestämt sig. Till slut vann Wavey Davey's on Fire of Vorkosmia.

Domaren Karin Sjöholm Östlund utsåg Eriksro Tuffa Viktor till BIR och Kung Sunes Kerstin till BIM, här med sina ägare Eva Larsson och Maria Hedström.

Domaren tog god tid på sig att undersöka fina labbar inför Tasspriset

En glad Arnaud från Holland vann klassen »Gubbe med hund« tillsammans med hunden Kai.

Tre barn ställde upp och visade sina hundar för domaren som tittade på hur kontakten mellan hund och barn var.

Dagen förflöt i fuktighetens tecken och det kom faktiskt en rejäl skur vid 12-tiden. Många passade då på att fika i kafé. Det såldes hembakade kakor som många av deltagarna tagit med sig till utställningen. Det kändes mycket bra. Många bidrog på så sätt och kände sig delaktiga i evenemanget. På så sätt stärks också gemenskapen och dessutom blev det en liten slant extra till vår förening. Det var också strykande åtgång på korv med bröd.

Nåväl, när regnet lagt sig så gick bedömningen vidare och vinnare utsågs i de olika klasserna. Vinnarna fotograferades med rosetterna och domaren. Vandringspriserna delades ut senare på kvällen i samband med middagen.

»Barn med hund« är ett inslag som uppskattas och även i år hölls en sådan. Här bedöms inte hunden utan det viktigaste är kontakten mellan hunden och barnet. Alla tre deltagande par var duktiga - ingen nämnd och ingen glömd.

På domarens initiativ infördes i år en ny utställningsklass, »Gubbe med hund«. Reglerna här var lite diffusa för oss alla tills vi på slutet fick veta vad Karin ville ha ut av deltagarna. Jo, de skulle följa hennes instruktioner och den som gjorde det bäst var Arnaud från Holland. Man skulle ha ögonkontakt med domaren och följa hennes instruktioner. Eftersom han inte kan svenska var det ju naturligt att han sökte hennes blick för att få veta vad han skulle göra med hunden. Klart som korvspad att han vann! Sjutton »gubbar« ställde upp.

På kvällen var det buffé på Grimslövs Wårdshus. Det bjöds på fläskfilé med potatisgratäng och vegetarisk lasagne med sallad och tillbehör. Som avslutning kaffe/the och blåbärspaj.

Jag kom först!

Klara, färdiga, spring! Jag kommer matte vänta på mig!

Under middagen presenterades styrelsen i SLS för middagsgästerna. Var och en i styrelsen fick berätta om hur de kommit i kontakt med lundehunden som ras. Här fanns det många olika inkörsportar, det hördes.

Vandringspriserna delades därefter ut till vinnarna i varje klass. Förutom SLS:s vandringspriser delades nu för första gången ut nya vandringspriser skänkta av kennel Langenesjenta i Norge. Det auktionerades också ut en vindflöjel i form av en lundehund. Jörgen Midander vann budgivningen och flöjeln hamnade i Simrishamn.

Alla var nöjda med kvällen och förväntansfulla inför lundehundsracet på söndagsförmiddagen som startade kl 10 med 32 anmälda hundar.

Massor av åskådare, inte bara lundehundsägare utan även lokala åskådare från Gottåsa by och trakten runt omkring.

För de flesta hundarna gick det bra att springa mot mål, men naturligtvis fanns det de som inte ens kom en halv meter framåt. Det hade ju tappats godis på startlinjen och det var ju mer intressant än att springa efter husse eller matte. En av hundarna tog en lov runt startern och sprang bakåt istället och var mer intresserad av grannens åker.

Till slut stod Flokeheims Rollo som segrare. Kung Sunes Kerstin blev tvåa och Into The Wilds Bonnie blev trea. Alla fick medaljer!

Så småningom började alla att dra sig mot sina bilar och så var denna fantastiska utställningshelg över.

Vinnarna i lundehundsracet. Fr v Kung Sunes Kerstin blev tvåa, Flokeheims Rollo of Normandy segrade och Into The Wilds Bonnie blev trea. Här med stolta ägare!

GOTTÅSATRÄFFEN I SIFFROR

42 deltagande hundar i utställningen
61 lundehundar totalt fanns på plats
32 hundar deltog i lunderacet
90–100 personer var med på träffen
13 husbilar/husvagnar på området
7 inkvarterade deltagare på gården

Alla intäkter från utställning, försäljning, program, café, husvagns/-husbilshyra, ström m m går oavkortat till Svenska Lundehundsällskapet (SLS)

Alla deltagande lundehundar på utställningen kommer att presenteras med bild och kritik i en digital bilaga på SLS hemsida.

DOMARE KARIN SJÖHOLM ÖSTLUND:

En helt underbar dag i regnet!

»Jag vill först tacka för att jag blev inbjuden att döma er härliga ras!

Jag hade en helt underbar dag i regnet – vilket jag knappt märkte eftersom jag var så koncentrerad på varje hund som kom in i ringen.

Jag tycker att de hundar som presenterades för mig höll en relativt hög kvalitet. Mycket typiska i huvud och uttryck. I princip alla med utmärkta proportioner. Några var dock lite kraftiga i kroppen. De flesta hade helt godtagbara tassar. Även om jag ibland såg lite underutvecklade extra tår och att de inte var så marknära som man kunde önska.

Rörelsemässigt hade de precis det rörelseschema jag förväntade mig, dock nån som rörde sig lite stelt. Beträffande pälskvalité och färg så var det bara en som föll ur ramen.

Temperamentet tyckte jag inte att det var några problem med. Visst var det några som man fick ta det lite lugnt med, men det löste jag genom att börja vid baken och försiktigt arbeta mig framåt. Det fungerade oftast bättre att kontrollera extra tårna då jag stod bakom hundarna.

Alla lundehundsägare som var på plats med sina hundar kan känna sig stolta över att ha så fina lundehundar.

Jag får också tacka för den fina klassen »Gubbe med hund« – alltid tråkigt att inte få ge alla pris.»

Lite regn stoppar varken domare eller utställare. Domare Karin Sjöholm Östlund var noggrann och koncentrerad i sin bedömning. Foto: Jessica de Jong

Vandringspriser från SLS och Langenesjentas kennel

2018 donerade Langenesjentas kennel i Norge generöst ett antal vandringspriser till SLS, men dessa har aldrig delats ut eftersom 2019 hade klubben ingen utställning och 2020 hade coronan slagit till och alla utställningar var inställda. 2018 donerade Langenesjentas kennel i Norge generöst ett antal vandringspriser till SLS, men dessa har aldrig delats ut eftersom 2019 hade klubben ingen utställning och 2020 hade coronan slagit till och alla utställningar var inställda.

I år var det därför många vandringspriser att dela ut bland de 42 deltagande hundarna. Förutom klubbens egna priser så skulle de norska vandringspriserna delas ut för första gången.

SLS VANDRINGSPRISER

BIR-pokalen tog Eriksro Tuffa Viktor hem (för andra gången på raken).

Lykkes vandringspris till BIM-hunden gick till Kung Sunes Kerstin.

Lundeklippe Svarri knep två pokaler – hon fick pris som utställningens äldsta hund och pris som BIR Veteran.

Kung Sunes Lasse vann BIM Veteranpokalen.

Hammarhöjdens vandringspris för bästa valp gick till Håggetorps Lunde Noelle.

Tasspokalen erövrade Wavey Davey's On Fire Of Vorkosmia.

Boromir Tezzla Turfaxe fick BIR Juniorpokalen.

Prisbordet. Några av vandringspriserna delades inte ut av olika skäl, bl.a. att ingen hund uppfyllde krav.

Kennel Into the Wild med uppfödare Tove Schrödl (tvåa fr h) fick SLS Uppfödarpokal.

LANGENESJENTAS VANDRINGSPRISER

... när hanen går i avel

- Först och främst måste han ha uppnått lämplig ålder (rekommenderas 9–12 månader)
- Han ska ha ett utställningsintyg alternativt ett godkänt testikelintyg från veterinär
- Han ska helst vara inlagd på hanhundslistan på SLS hemsida
- Tikägaren kontaktar hanhundsägaren
- Välj rätt avelskombination: Avväg till exempel inbördes hundstorlek, fint bett, bra labbar etc.
- Om tiken är erfaren så kan man med fördel välja en oerfaren hanhund, för att låta fler hanhundar få erfarenhet och komma igång med avel, och om tiken är oerfaren är det bra att välja en erfaren hane som parat förut.
- Inavelsgrad kontrollerad och helst mindre än 2 procent.
- Parning helst på hanens hemmaplan. Det är också bra om tiken och hanen kan träffas och lära känna varandra innan tiken går i löp.
- Hanen känner när tiken är färdig för parning. 2–3 parningar under några dagar brukar vara lagom.
- Om hanen åker till tiken för parning står tikägaren för mat- och resekostnader etc. om inget annat avtalats
- Språngavgift och ersättning/valp som uppnått 5 veckors ålder betalas av tikägaren till hanhundsägaren, information finns att hitta på SLS hemsida under fliken Uppfödning
- Skriv avtal, parningsavtal, finns att skriva ut på SKK

Eventuella frågor om avel besvaras av avelskommittén, men även uppfödarna har viktig information om detta

Avelskommittén återkommer med liknande information om hur det går till när tikarna går i avel

Parning mellan Super Magic's Fancy Star och Lundetuvans Ejvind Blokkebaer. Foto Carina Jansson

Så här använder du norska databasen

För att kunna logga in och använda databasen behöver du upprätta ett användarkonto. Du behöver inte vara medlem i rasklubben och tjänsten är gratis.

Du hittar databasen enklast via www.lundehund.no och klickar på rutan med rubriken »Lundehundbasen«. Där på sidan finns en utförlig beskrivning över hur du gör för att skaffa dig inloggning i databasen.

I databasen hittar du information om alla registrerade lundehundar, där finns även

- Statistik
- Hitta parningspartner och göra testparning
- Hitta avkommor efter en hund
- Söka efter en hund
- Lista över kennlar, uppfödare och lista över valpar där ägaruppgifter i databasen saknas
- Bilder på hundar som lever idag och tidigare generationer
- Norsk Lundehund Klubbs raskompendium

I databasen läggs hundarnas stamtavlor in och ger en fullständig bild och information om våra lundehundar i många generationer. Databasen kvalitetssäkras och uppdateras ständigt i samråd med Avel- och sundhetsrådet i Norsk Lundehund klubb.

Databasen innehåller information om varje enskild hund.

- hundens namn och registreringsnummer
- upplysningar om hunden är död/levande/kryptorchid
- resultat och utmärkelser på utställningar
- samt några hälsoupplysningar

Om du inte själv valt att göra uppgifter om din hund offentliga visas endast

- hundens namn och registreringsnummer
- kön
- bostadsort/land
- antal valpkullar
- antal valpar
- hundens tillstånd levande/död
- hundens födelseår
- hundens ålder
- ägaruppgifter hänvisas till landets avelsråd

Du välkommen att bidra med information om din hund till databasen. Vill du inte själv skaffa dig ett konto eller har frågor om databasen kan du mejla till Norsk Lundehund Klubbs kartotekförare i Sverige, Cecilia Obitz, registratornlk@lundehund.se

FORSKNINGSNYHETER FRÅN SV. LANTBRUKSUNIVERSITET (SLU)

Pusselbitar om hundars personlighet

Alla som lever med hundar vet hur personliga de kan vara, något som får stöd av forskning inom området. Tack vare traditionen att objektivt testa och beskriva hundars beteende har vi i Sverige goda förutsättningar för forskning om hundars personligheter. Etologen Kenth Svartberg vid Sveriges lantbruksuniversitet har undersökt vilka egenskaper som kommer fram i Svenska Kennelklubbens testform Beteende- och Personlighetsbeskrivning Hund (BPH).

Data från över 12 000 hundar analyserades och ett antal olika egenskaper som även visar sig i hemmiljö kunde identifieras. Den mest övergripande egenskapen, Boldness, fångar hundens allmänna sociala, nyfikna och lekfulla personlighet. En rad mer specifika egenskaper beskriver hur hunden tacklar olika nya situationer som den ställs inför och hur den reagerar på möten med okända personer.

Detta är första gången BPH utvärderas vetenskapligt och resultaten går i linje med tidigare forskning på den äldre beskrivningsformen Mentalbeskrivning Hund

(MH), men tyder på att BPH avslöjar fler nyanser av hundens personlighet. De identifierade egenskaperna kan komma att bli betydelsefulla vid avelsarbete och för att förutsäga beteendeproblem och djurvälståndsrisker.

Studien finansierades av Agria och SKK Forskningsfond.

LÄNK TILL PUBLIKATIONEN:

<https://doi.org/10.1016/j.applanim.2021.105302>

Tips om intressanta böcker som beskriver norsk lundehund

Text: Annika Ågren

KAMRAT I NORR

1966 utkom boken *Kamrat i norr* av Hans Lidman, en oerhört produktiv författare som gav ut närmare 60 (!) böcker, han dog 1976. Natur och fiske var hans områden.

Kamrat i norr handlar om människor och natur på Nordkalotten. Ett av kapitlen i början av boken heter Örnfångst och lunnehund och där berättar Hans Lidman om ett besök på Vaerøy. De första sidorna handlar om den grymma örnfångsten som var en vanlig och mycket gammal företeelse. Örnen var en fiende som skulle hållas efter, fåglarna tog lammen. Under första hälften av 1800-talet betalade norska staten ut en premie för varje dödad örn och det handlade om massfångster.

När Hans Lidman per båt kommer till Måstad på Vaerøy möts han av fyra små brunvita och kortbenta spetshundar som skäller ettrigt och far omkring.

Han träffar fiskaren Monrad Mikalsen som berättar att på Måstad har man haft lundehund så långt tillbaka man minns. Måstad var en helt isolerad plats på Vaerøy och lundehundarna där var helt renrasiga. I varje gård hade man två till fem hundar.

Lidman beskriver hundarna ingående och berättar om rasens egenheter som extra tår, extra trampdynor och att de kan vika övre delen av örat. Lundehunden har endast funnits på begränsade områden i Nord-Norge.

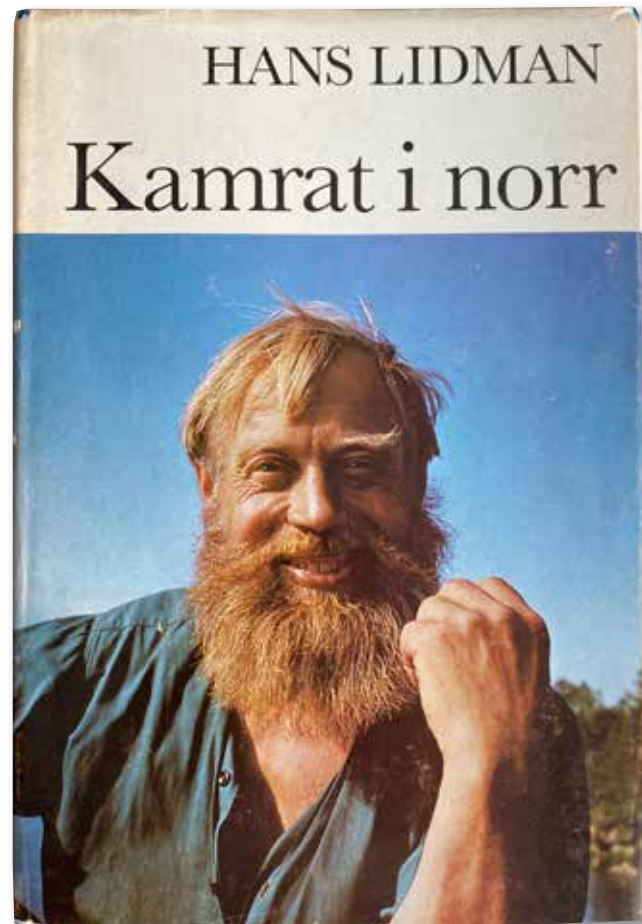
Han får höra att man tror att hunden en gång har levt i vilt tillstånd i de otillgängliga Måstadsfjällen och huvudsakligen livnärt sig på fågel. Det har också förts fram en tanke om att lunnehundens överlevnad istiden på öarna i västligaste Nord-Norge.

Han spekulerar om att lunnehundens kanske är vår urhund, en *Canis ferus* i motsats till tamhunden *Canis familiaris*.

»Just nu torde det finnas mellan trettio och fyrtio renrasiga lunnehundar i hela världen. Utsikterna att hunden skall räddas är således goda. Fortplantningsförmågan är dock svag och hundens mottaglighet för sjukdomar stor« skriver Hans Lidman.

Boken finns att låna på bibliotek eller att köpa antikvariskt på t.ex. bokbörsen.se

NORSK LUNDEHUND – EN SÄLLSYNT PÄRLA

1996 utkom *Norsk Lundehund – En sällsynt pärla* av Helena Koskentalo. Översatt från finskan av Siv Kvarnström (kennel Boromir).

Helena Koskentalo skrev den bok hon själv gärna hade läst innan hon skaffade sig sin första lundehund.

Det är en lättläst men fylld bok på 86 sidor. Den är ett tidsdokument från mitten av 1990-talet. Helena Koskentalo beskriver lundehundens historia och det då pågående avelsarbetet i Skandinavien, hon tar upp rasstandarden, hur det är att ställa ut lundehund, att skaffa valp, hur lundehunden ska skötas, vilka sjukdomar som rasen har (få), det enkla och det svåra med avelsarbetet.

Hon berättar att redan på 1300-talet skrev biskopen från Bergen om »små röda spetshundlika hundrackor trängde in i lunnefåglarnas bogångar och släpade ursinnigt de motsträviga fåglarna till sina husbönder«.

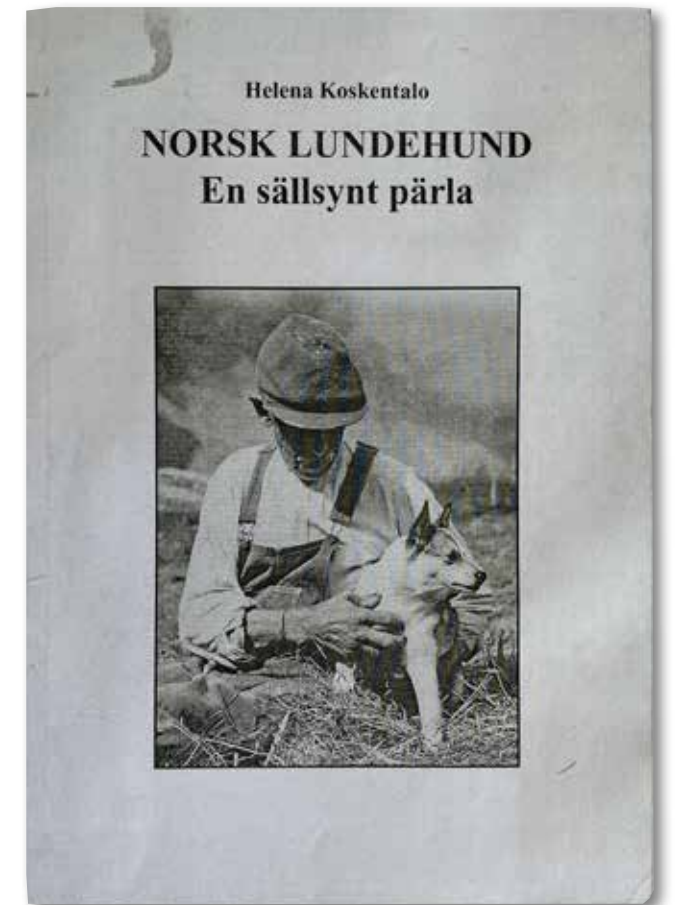
Under 1600- och 1700-talen blev dunkuddar på modet i Europa och lunnefåglar började jagas i stora mängder och värdet på en lundehund steg ordentligt. Man gallrade bort de valpar som hade bristfälliga tår. På Vaerøy och Röst var man noga med att inte blanda in andra raser, något som dock skedde på andra håll.

På 1850-talet kom nya fångstmetoder och minskad efterfrågan på dun, det gjorde lundehunden arbetslös. När de dåligt utfodrade hundarna började angripa får, beslöt staten att beskatta hundarna, 8 kr per hund, och det gjorde att antalet lundehundar började minska. Till slut var det bara folket i fiskeläget Mostad på Vaerøy som förstod värdet av den gamla och sällsynta hundrasen. Man samlade in hundar från olika håll på Lofoten och födde upp dem och tränade dem i traditionell jakt.

När rasen var på väg att dö ut räddades den i två omgångar i Norge och först i början av 1970-talet började norska lundehundklubben att tillåta export till andra länder.

Boken går förmodligen inte att få tag i via bokhandeln eller nätet. Den finns i ett enda exemplar att låna från depåbiblioteket i Umeå. Du kan begära hem den som fjärrlån via ditt bibliotek.

FORSKNINGSNYHETER FRÅN SV. LANTBRUKSUNIVERSITET (SLU)

Kartläggning av professionell tandvård

Tandproblem är mycket vanligt hos hund, både tandlossning och tandfrakturer tillhör de allra vanligaste sjukdomarna hos hund. Regelbundna undersökningar och tandrengöringar utförda av veterinär och djursjukskötare utgör, tillsammans med daglig hemtandvård, grunden för en god munhälsa hos hunden, precis som att vi människor regelbundet går till tandläkare och tandhygienist.

För att undersöka rutiner vid professionell tandvård på hund skickades en vetenskapligt utvärderad enkät ut till alla Sveriges veterinärer och djursjukskötare, och besvarades av nästan 1800 personer.

Studien visade att de flesta tandrengöringar på hund görs med hunden sövd och med tillgång till tandröntgenutrustning, i enlighet med nationella och internationella riktlinjer. Drygt en fjärdedel av veterinärerna svarade dock att tandrengöring utfördes efter att hunden endast fått lugnande medel, och alla hade inte tillgång till tandröntgen trots att tänder drogs ut vid kliniken. Att utföra denna typ av ingrepp utan tillgång till röntgen innebär ökad risk för komplikationer.

Sammantaget ser forskarna ett behov av mer information till veterinärkliniker om allmänna rekommendationer vid professionell hundtandvård.

»Daglig tandvård är vad jag behöver«, säger Lava.
Foto: Inez Eklund

FARVÄL RALLY – min ögonsten

Rally blev hastigt sjuk och livet tog slut lite tidigare än förväntat. Hon hade det bra in i det sista och hon får själv berätta om sina sista timmar här på jorden.

Text: Carina Jansson. Foto: Malin Sjöström och Carina Jansson

Rally blev åtta år.

»Igår var det en konstig dag. Jag började flåsa på dagen och matte trodde att jag fått värmeslag. På eftermiddagen var jag jättehungrig och började hoppa på matte. Hon sa: »jåså är du så hungrig? Då går vi ut i köket och fixar mat.« Åh så glad jag blev och viftade på svansen. Matte var orolig för jag flåsade fortfarande men jag åt upp min mat och drack lite vatten. På kvällen började jag få svårt att slappna av så matte sa: »nu får vi allt ta och ringa en veterinär. Det är något som inte stämmer gumman«. Matte ringde flera veterinärer, men ingen ville ta emot oss. De sa: »Det är säkert värmeslag, avvakta tills i morgon«.

Matte vågade inte sova under natten, hon tyckte jag var så konstig så hon ville ha koll. Jag fick sova i hennes säng och det kändes bra. Jag tänkte »Det är här jag hör hemma. Jag kommer aldrig att lämna hennes sida«. Trots detta mådde jag inte speciellt bra, det var svårt att andas. När matte låg där i sängen med mig och Clara så blev det värre. Jag blev så glad när matte klappade mig. Jag viftade på svansen och pussade henne på handen. Precis innan jag somnade hörde jag hur matte grät... och mattes kropp skakade mot min.

På morgon var jag lite piggare. Jag sprang till matte och viftade på svansen. Vi gick ut som vanligt. Jag gjorde mina behov och sedan gick vi in igen. Hon gav mig fil för det var det enda jag ville ha. Som jag älskade det!

Matte var fortfarande orolig och ringde veterinären igen. Det blev åter igen att avvakta. De var fortfarande övertygade om att det var värmeslag. Matte satte sig förtvivlad i soffan och jag la mig vid hennes fötter. Jag flåsade fortfarande och efter stund var min andning knappt hörbar. Då tog matte upp mobilen, ringde veterinären och sa: »nu kommer jag in med Rally vare sig ni vill eller inte för nu andas hon knappt«.

Jag och matte åkte själva till veterinären. Matte var så orolig att hon var tvungen att stanna fler gånger och titta till mig. När vi kom dit så tog vi en lite promenad men det var jobbigt. Matte böjde sig ner och klappade om mig. Det kändes bra. Hon plockade upp mig och gick in med mig i väntrummet. Där satt jag i mattes famn och hon sa om och om igen hur mycket hon älskade mig. Hon var ledsen men låtsades hon var glad ändå. Ganska snart dök veterinären upp.

Jag hörde dem prata. De tittade på mitt tandkött, klämde på min mage och tittade mig i rumpan. Jag hörde veterinären säga: »Det är ditt beslut, men hon är definitivt inte okej. Hon har en väldigt spänd och ond buk och hon är allvarligt sjuk. Hon kan ha blivit förgiftad.

Jag hörde matte säga: »jag håller med dig. Jag vill inte vänta en natt till och utsätta henne för mer lidande«. Jag hörde att matte började gråta igen...

Hon pussade mitt ansikte och såg in i mina ögon. Hon försökte att inte gråta. Veterinären sprutade in något i nacken på mig. Efter det så fick jag komma ner

på en fäll på golvet. Matte är den bästa jag vet, jag kommer alltid stå vid henne sida. Matte klappade mig och sa massor av fina saker; hur mycket hon älskade mig, hur tacksam hon är över att ha mig i sitt liv. Efter en stund började huvudet att snurra. Jag kröp upp i mattes trygga famn, pussade henne på handen och viftade på svansen. Här vill jag stanna för alltid, här känner jag mig trygg. Jag älskar henne så mycket!

Matte fortsatte att klappa mig, samtidigt som veterinären satte en nål i benet på mig. I takt med att vätskan kom in i kroppen försvann allt det onda. Jag älskar min matte och jag kommer aldrig att lämna hennes sida. Jag tror hon vet det.«

MATTES ORD

För några dagar sen förlorade jag min bästa vän, min älskling, mitt allt. Rally fyllde en så stor del av mitt liv, som gav mig energi varje dag, som fanns där när jag var ledsen, som sov med mig varje natt, Hennes tyngd på täcket som gjorde att jag ofta fick lite för lite, som var älskad av alla. Som älskade att busa, att sitta nedanför bordet och tigga, pussa alla, Rally lockade alltid fram ett skratt med alla sina tokigheter, Rally älskade alla, hon älskade att sitta i knät. hennes ständiga glada uppsyn över oss alla, hennes nyfikna blick, tassandet när någon var i köket, hennes ständiga närvaro vart vi än var, hennes och mina promenader. Tyngden bredvid min kropp i soffan på kvällarna. Nu är hon borta. Vi har aldrig haft en ostbåge eller chips kvar på golvet efter fredagsmyset...

Min fina lilla, söta, underbara, energifyllda och knäppa lilla Rally finns inte med oss mer.

Det var absolut den värsta dagen i vårt liv, speciellt mitt. Jag satt med Rally i min famn tills blev iskall och likstel, jag ville inte släppa taget, jag ville inte säga adjö.

Jag saknar henne för varje sekund som går och inbilar mig att jag ser och hör henne överallt. Under mitt täcke i min säng när jag ska sova, bredvid duschen när jag duschar, bredvid mig i soffan, på gatorna där vi alltid tog promenader, komma springandes när vi öppnar ytterdörren, vid min sida överallt.

Rally var det absolut bästa som hänt mig och hon var den finaste hund han någonsin kunde bli. Alla som träffat henne säger att hon är en riktigt speciell hund den där söta lilla Rally. En nyfiken hund med en stor karaktär som älskade livet. Hon var ingen vanlig hund och jag kommer aldrig aldrig aldrig glömma henne.

Första dagarna var det jobbigaste och svåraste att ta sig igenom. Tärarna rann konstant nedför mina kinder och jag kunde inte ta mig ur sängen, äta någonting eller ens få ur mig ett ord ur min mun. Jag var i total chock och mitt hjärta var/är krossat i tusen bitar.

Carina och Rally tillsammans, som alltid

JAG FINNS HÄR MATTE...

Jag kröp nära dig i sängen i natt, la min nos mot din kind så du skulle känna att jag var här, jag kom för att titta till dig. Jag såg att du grät och hade svårt för att sova. Jag viskade försiktigt för att trösta dig när du tor-kade bort en tår: »Det är jag, jag har inte lämnat dig, Jag har det bra och jag mår bra Jag är hos dig«.

Jag satt bredvid dig när du åt frukost, jag såg när du spillde ut lite te. Du tänkte på alla gånger du sträckt ut din hand för att smeka mig.

Jag var med dig i affären idag, dina armar börjar värka. Jag önskade att jag kunde ta några paket åt dig. Jag önskar att det var mer jag kunde göra för dig.

Jag var med dig när du besökte min grav i dag, du skö-ter den med sådan omsorg. Jag vill försäkra dig om att jag inte finns där.

Jag gick med dig hem och såg när du fumlade med nyckeln. Försiktigt la jag min tass mot ditt ben, log och sa; »Det är jag«

Du såg så fruktansvärt trött ut när du sjönk ner i fåtöl-jen. Jag försökte så hårt att få dig att förstå att jag stod vi din sida, att det är möjligt för mig att vara hos dig varje dag. Jag säger uppriktigt till dig; »Jag lämnade dig aldrig«.

Du satt mycket tyst, sedan log du, jag tror att du då, i kvällens stillhet förstod att jag var hos dig. Dagen är över, jag ler när jag ser dig gäspa och säga; »Jag älskar dig, vi syns i morgon«.

Lundehundsträff i Nyköping

Efter förfrågan från lundehundsägare om att ordna en träff i Nyköping blev lördagen den 18 sep-tember bokad. Inbjudan annonserades på hemsidan och anmälningar droppade in.

Text och foto: Eva Larsson

Så kom lördagen och Nyköping bjöd på 12 grader och gråväder. Det blev en liten skara som anslöt efter att flera avbokat i veckan.

Från Stockholm anslöt Eva och Lasse Linderöth med Trulte, 4 månader och tenterfieldterriern Nima. Från Stigtomta kom Eva Björklund Orendy med Dogge. På hemmaplan var Eva, Per-Inge och Hanna Larsson med Victor och Fritz.

Klockan 11 spatserade gänget i väg mot Nyköpingsån och dess omgivning. Gruppen var inte så stor att vi utmärkte oss speciellt. Vädret gjorde att det inte var så många ute. Promenaden blev en kombination av lunde-träff och Agrias hundpromenad som samlar in pengar till Hundstallet.

Gruppen bidrog med en liten peng för behövande hundar och samtidigt en väldigt trevlig träff. Vi tog gruppfoto vid ån och fortsatte sedan genom Harg en sväng. Väl åter på Björkbacksvägen blev det lek i träd-gården.

Gänget med hundar.

En tenterfield terrier har smugit sig in ibland lundisarna.

Virkad lunnefågel

Originalmönstret är gjort av So Laine och finns att ladda ner gratis från [ravelry.com](https://www.ravelry.com/patterns/library/puffin-6)

<https://www.ravelry.com/patterns/library/puffin-6>

Översättning och ändringar är gjorda av Hanna Larsson. Foto: Eva Larsson

MATERIAL

Garn i svart, vitt, orange, blått och gult

Virknål

Stoppning

Sax

Nål

Förkortningar

lm - luftmaska

sm - smygmaska

fm - fast maska

st - stolpe

m - maska

2 fm tills - 2 fasta maskor tillsammans/ minskning

*n - upprepa n gånger

KROPP

Börja med svart garn

1. 6 fm i magisk ring - 6

2. (2 fm i nästa m)*6 - 12

3. (fm, 2 fm i nästa m)*6 - 18

4. (2 fm, 2 fm i nästa m)*6 - 24

Från och med nästa varv växlar vi mellan svart garn (skrivet i svart) och vitt garn (skrivet i grått)

5. (3 fm, 2 fm i nästa m)*3, 3 fm, 2 fm i nästa m, 3 fm, 2 fm i nästa m, fm, 2 fm, 2 fm i nästa m - 30

6. fm, 3 fm, 2 fm i nästa m, 4 fm, 2 fm i nästa m, 4 fm, 2 fm i nästa m [1:a i svart, 2:a i vitt], 4 fm, 2 fm i nästa m, fm, 3 fm, 2 fm i nästa m, 4 fm, 2 fm i nästa m - 36

7. 2 fm, 3 fm, 2 fm i nästa m, 5 fm, 2 fm i nästa m, 5 fm, 2 fm i nästa m, 5 fm, 2 fm i nästa m, fm, 4 fm, 2 fm i nästa m [1:a i svart, 2:a i vitt], 5 fm, 2 fm i nästa m - 42

8. 2 fm, 17 fm, 11 fm, 4 fm, 8 fm - 42

9. 3 fm, 16 fm, 12 fm, 2 fm, 9 fm - 42

10. 3 fm, 16 fm, 23 fm - 42

11. 3 fm, 3 fm, 2 fm i nästa m, 6 fm, 2 fm i nästa m, 6 fm, 2 fm i nästa m, 21 fm - 45

12. 3 fm, 4 fm, 2 fm i nästa m, 7 fm, 2 fm i nästa m, 7 fm, 2 fm i nästa m [1:a i svart, 2:a i vitt], 21 fm - 48

13. 2 fm, 13 fm, 7 lm, 6 fm [fm i 2:a m från virknålen och i nästa 5 m], 12 fm, 3 fm, (fm, 2 fm tills)*6

14. fm, 14 fm, 6 fm längs andra sidan av lm, 19 fm, 14 fm - 54

15. fm, 53 fm - 54

16. 42 fm, (2 fm tills)*6 - 48

17. 21 fm, 4 fm i nästa m, 4 fm i nästa m, 16 fm, 9 fm - 54

18. 3 fm, 41 fm, 10 fm - 54

19. 4 fm, 40 fm, 6 fm, 4 fm i nästa m, 4 fm i nästa m, 2 fm - 60

20. 4 fm, 39 fm, 17 fm - 60

21. 5 fm, 38 fm, 17 fm - 60

22. 6 fm, 37 fm, 17 fm - 60

23. 3 fm, 2 fm tills, 2 fm, fm, 2 fm tills, (3 fm, 2 fm tills)*6, 2 fm, fm, 2 fm tills, (3 fm, 2 fm tills)*3 - 48

24. 7 fm, 26 fm, 15 fm - 48

Från och med nästa varv virkas resten av kroppen i vitt

25. 48 fm - 48

26. 48 fm - 48

27. (2 fm, 2 fm tills)*12 - 36

28. 36 fm - 36

29. (4 fm, 2 fm tills)*6 - 30

30. (3 fm, 2 fm tills)*6 - 24

31. (2 fm, 2 fm tills)*6 - 18

Fyll med stoppning

32. (fm, 2 fm tills)*6 - 12

33. (2 fm tills)*6 - 6

Avsluta och sy ihop

NÄBB

Börja med orange garn

1. 4 fm i magisk ring - 4

2. (2 fm i nästa m)*4 - 8

3. 4 fm, (2 fm i nästa m)*2, 2 fm - 10

Från och med nästa varv, växla mellan orange garn och blått garn

4. 3 fm, 2 fm, (2 fm i nästa m)*2, 2 fm, fm - 12

5. (2 fm i nästa m)*2, 4 fm, (2 fm i nästa m)*2, 4 fm - 16

6. lm, fm, 2 fm, 6 fm, 2 fm, 5 fm, sm

Byt till gult garn

7. lm, 16 fm, sm

Avsluta, lämna tillräckligt med garn för att kunna sy med

Med gult garn gör sm mellan det blåa och det orange

FÖTTER

Virka med orange garn

1. 6 fm i magisk ring - 6

2. 6 fm - 6

3. 6 fm - 6

4. (2 fm i nästa m, 2 fm)*2 - 8

5. (2 fm i nästa m, 2 fm i nästa m, 2 fm)*2 - 12

6. 12 fm - 12

7. fm, (2 fm i nästa m, 2 fm)*3, 2 fm i nästa m, fm - 16

8. 2 fm, (2 fm i nästa m, 3 fm)*3, 2 fm i nästa m, fm - 20

9. 3 fm, (2 fm i nästa m, 4 fm)*3, 2 fm i nästa m, fm - 24

Vik ihop foten och virka genom båda lagren

10. 2 lm, st, lm, fm, sm, 2 lm, st, lm, fm, sm, 2 lm, st, lm, fm, sm, 2 lm, st, lm, fm

Avsluta

BEN

Börja med orange

1. 6 fm i magisk ring - 6

2. 6 fm - 6

3. 6 fm - 6

4. 6 fm - 6

5. 6 fm - 6

Byt till vitt garn

6. 6 fm - 6

7. (2 fm i nästa m)*6 - 12

8. 12 fm - 12

9. (fm, 2 fm i nästa m)*6 - 18

Avsluta med sm, lämna tillräckligt med garn för att kunna sy med

VINGAR

Virka med svart garn

1. 7 lm, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 5 m, 6 fm längs andra sidan av lm - 12

2. (fm, 2 fm i nästa m)*6 - 18

3. (2 fm, 2 fm i nästa m)*6 - 24

4. (3 fm, 2 fm i nästa m)*6 - 30

5. (4 fm, 2 fm i nästa m)*6 - 36

6. 6 fm

7. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 10 m - 11

8. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 9 m - 10

9. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 8 m - 9

10. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 7 m - 8

11. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 6 m - 7

12. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 5 m - 6

13. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 4 m - 5

14. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 3 m - 4

15. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 2 m - 3

16. vänd, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 1 m - 2

17. vänd, fm i 2:a m från virknålen - 1

Virka fm runt kanten på vingen fram tills det är 6 m kvar av den »runda« biten, innan raderna. Gör likadant men i motsatt riktning för den andra vingen.

Avsluta med sm, lämna tillräckligt med garn för att kunna sy med.

STJÄRTFÄDER

Virka med svart garn

1. 5 lm, fm i 2:a m från virknålen och i nästa 3 m

2. 4 fm längs andra sidan av lm, 4 fm längs första sidan - 8

3. lm, vänd, 2 fm, (2 fm i nästa m)*4, 2 fm - 12

4. lm, vänd, 3 fm, 2 fm i nästa m, fm, (2 fm i nästa m)*2, fm, 2 fm i nästa m, 3 fm - 16

5. lm, vänd, 3 fm, 2 fm i nästa m, 2 fm, 2 fm i nästa m, 2 fm, 2 fm i nästa m, 2 fm, 2 fm i nästa m, 3 fm - 20

Avsluta, lämna tillräckligt med garn för att sy ihop fågeln.

Sy ihop!

Lunnefåglarna uppskattas av Vicke och Fritte.

Returadress:
Svenska Lundehundsällskapet
c/o Maria Hedström
Skarpnässlingan 19
805 91 Gävle

Adressändring:
www.lundehund.se/medlem

Virkad lunnefågel!

Kanske kan en virkad lunnefågel bli den perfekta julklappen till din hund!